

Pom-poms cheer squad

Harvaan sarjaan lienee kohdistettu samanlaisia etukäteisodotuksia kuin *Lucky Stariin*. Sarjan animoija Kyoto Animation oli aikaisemmin onnistunut osuun kultasuoneen oikeastaan joka yrittämällä. Varsinkin supersuosittu *The Melancholy of Haruhi Suzumiya* oli fanipoikien tuoreessa muistissa. Ohjaaja **Yutaka Yamamotolla** oli varmaan aika kovat paineet, kun kyseessä oli vielä ensimmäinen sarja, jonka hän ohjaisi kokonaan. Neljän ensimmäisen jakson jälkeen Yamamoto saikin väistyä kokeneemman **Yasuhiro Takemoton** tieltä. Siitä huolimatta, tai ehkäpä juuri tämän takia, otakuvaki piti sarjasta, vaikkei kenties aivan yhtä paljon kuin *Haruhista*.

Lähtökohdiltaan *Lucky Star* on hyvin yksinkertainen. Sarja perustuu **Kagami Yoshimizun** tekemään yonkomaan, eli neliruutuiseen strippisarjakuvaan, joka kertoo neljän lukiolaistytön koulunkäynnistä ja jokapäiväisestä elämästä. Neidot ovat laiska megaotaku Konata, vastuuntuntoisen äkkipikainen Kagami, tämän hömelötkö nuorempi kaksoissisar Tsukasa, sekä söötti ja hyvätapainen Miyuki. Alkuanimaatiosta päätellen mukaan tulee myöhemmin puoli tusinaa uutta tyttöä sekä

pari aikuista sivuhahmoa. Jokaisen jakson lopussa on lisäksi muusta tarinasta täysin erillinen *Lucky Channel* -osuus, jossa ultrasöpö teini-idoli Akira muun muassa vastaa lukijoiden kysymyksiin. Tosin joka jaksossa Akiran söpön kuoren alta paljastuu loppuun palanut idolinjänne, joka kommentoi erittäin kynyisestä milloin mitään.

Sarja saattaa asetelmaltaan kuulostaa melkein täsmälleen samalta kuin *Azumanga Daioh*, mutta toteutus on hyvin erilainen. Sarjan huumori, ainakin Yamamoton ohjaamissa neljässä ensimmäisessä jaksossa, on hyvin löysää ja välillä lähes seesteistä. Varsinkin jos sarjaa vertaa nopeatempoisiin crazykomedioihin, kuten *Paniponi Dashiin*. Hyvä esimerkki on sarjan ensimmäisen jakson kohtaus, jossa päähenkilöt keskustelevat viitien minuuttia siitä, millä tavalla he syövät erilaisia leivonnaisia. Vitsin huipennus on keskustelun palauttaminen takaisin alkuun. Huumori on siis aika kaukana esimerkiksi Kyoto Animationin aikaisemman koulukomedian *Full Metal Panic: Fumoffun* slapstickistä. Ymmärtääkseni rytmi kuitenkin kiihtyy huomattavasti ohjaajanvaihdoksen jälkeen. Samalla myös huumori alkaa sisältää enemmän popkulttuuriviittauksia ja muuta otakukatsojiin uppoavaa.

Let's get cherry pie!

Tarkkaan katsomalla voi löytää huumorin löysyyden lisäksi muitakin viitteitä siitä, miksi ohjaaja vaihdettiin kesken kaiken. Ensimmäiset neljä jaksoa eivät ole erityisen hyvin rytmittyjä, ja esimerkiksi kohtaukset vaihtuvat välillä melkein huomaamatta. Vanhaa kohtausta ei lopeteta, eikä uudella ole selkeää aloitusta, jolloin katsoja putoaa helposti hetkeksi kärryiltä. Samoin huumorin rytmitys ontuu ja varsinkin kuvan ja taustamusiikin yhteistyö ei toimi saumattomasti. Muutaman kerran huomaa, kuinka leikataan kuvasta toiseen kesken soinnun. Tämä on erityisen silmiinpistävää kohdissa, joissa näin tapahtuu tietyn vitsin huipennuksen aikana, jolloin vitsi jää ikään kuin kesken.

”Sarja saattaa asetelmaltaan kuulostaa samalta kuin *Azumanga Daioh*, mutta toteutus on hyvin erilainen.”

Sarjan verkkainen rytmi on myös jonkin verran ristiriidassa tunnusmusiikin kanssa. *Lucky Starin* tunnuslippale *Motteke! Sailor fuku* on paitsi kääntäjän painajainen myös äärimmäisen nopeatempoisen, ärsyttävän ja tarttuva poprallatus. Tämän jälkeen katsoja saattaa odottaa jotain hiukan muuta kuin rauhallista tilannekomiikkaa. Alkukappaleen ja sarjan välillä ei kuitenkaan ole niin suurta eroa, että alkumusiikkia pitäisi tahlailaan erityylistenä kuin sarjaa. Sen ja sarjan välille vain tuntuu jäävän pienehkö ristiriita. Muuten sarjan musiikki sopii tunnelmaan erinomaisesti aiemmin mainittuja huonoja leikkauksia lukuun ottamatta.

Pienistä kauneusvirheistä huolimatta *Lucky Star* on hauska sarja, jonka parissa viihtyy ihan hyvin. Mikäli ohjaajanvaihdos vielä korjaa havaittu puutteet ja hiukan ryhdistää vitsien ajoitusta, viihdyttää *Lucky Star* varmasti myös jatkossa. Eurojulkaisua sarjasta ei ainakaan vielä ole, mutta Bandain jenkki-version ensimmäinen levy julkaistiin äskettäin. Bandain versio onkin kaikin puolin mallikas ja onnistuu kiitettävästi muun muassa alkukappaleen käännöksessään. Erityisen tervetullut on julkaisun mukana oleva kulttuuriviiteviikko, joka selostaa useamminkin länsimaiselta katsojalta ohi menevän vitsin taustoja.

Arvostelu on kirjoitettu animesarjan jaksosen 1–4 pohjalta.

LOPPUARVIO:

- + Mukavan viihdyttävä
- + Otakuvitsit iskevät varmasti fanipoikiin
- Pintavikoja

